

Vážené studentky a studenti, členové akademické obce, hosté,

vítám Vás na dnešním shromáždění k petici s názvem Apel na rektora Českého vysokého učení technického v Praze.

V petici vyzýváme pana rektora k rezignaci. Proč?

Kvůli nejasným a vyhýbavým reakcím na dotazy děkanů, akademických senátů fakult a dalších členů akademické obce.

Jelikož pan rektor je schopen něco striktně odmítnout a během několika minut totéž připustit a chvíli poté dokonce přiznat.

Protože ačkoli hovoří o své otevřenosti a transparentnosti, je schopen mimo již dříve uvedené mazat příspěvky členů akademické obce na facebookovém profilu „Petr Konvalinka – rektor ČVUT v Praze“, a některým členům akademické obce pak i zablokovat přispívání na tento profil.

Pan rektor takovým chováním znevažuje celé ČVUT včetně všech členů akademické obce. Namísto aby byl vzorem v oblasti etického chování a mravních zásad, který mohou studenti následovat, vytváří svým chováním stále další a další pochybnosti.

Co se vlastně změnilo od doby, kdy byla zveřejněna petice Apel na rektora? Bohužel se z mého pohledu vyjadřování pana rektora zhoršilo.

V prohlášení, které bylo vydáno včera večer, se pan rektor opět ohání nezákonností nahrávek, namísto aby jednoduše popřel obsah zveřejněných výňatků nebo déle než hodinu trvající schůzku jako takovou.

Ty, kteří na něho podle jeho slov útočí obviňují z poškozování dobrého jména ČVUT. Já jsem tu však dnes právě proto, abych dobré jméno ČVUT hájil. Pan rektor, ačkoli je statutárním zástupcem, není samotné ČVUT. Já kritizuji osobu pana rektora, a distancuji se od něho právě proto, abych ukázal, že ztotožnění rektora s univerzitou není na místě.

Ve vyjádření pan rektor také mluví o sjednocování univerzity jako o důležitém úkolu právě rektora a akademického senátu. Proč tedy právě pan rektor ve svém prohlášení dále zdůrazňuje zejména některé děkany fakult jako nespolupracující? Já osobně největší přínos pana rektora v oblasti sjednocování ČVUT vnímám v aktivitách, které vedly k sepsání dopisu děkany všech 8 fakult.

O pravdivosti vyjádření pana rektora ohledně Ing. Elfmarka mám pochybnosti. Rozhodně si však nemyslím, že v případě, kdy pana rektora ohledně osoby Ing. Elfmarka akademický senát důrazně varoval, stačí pouze říci „Byla to chyba, omlouvám se“. Další zvláštností přístupu pana rektora je dvojí metr při odvolání pro ztrátu důvěry, a to ve více případech, a naopak ctění presumpce nevinny po nepravomocném odsouzení.

Za velmi smutné považuji to, že se opakovaně ve vyjádření pana rektora objevuje informace o tom, že bývalá ředitelka SÚZ – Ing. Kabourková – v době pracovní neschopnosti vypsala veřejnou zakázku. Mohli bychom diskutovat o tom, co bylo v pozadí vypsání zakázky, avšak důležité je, že si každý na pár kliknutí na internetu může ověřit, že podpis Ing. Kabourkové pod zakázkou prostě není. To určitě nevrhá na ČVUT dobré světlo.

Zatímco na říjnovém zasedání pan rektor opakovaně trval na tom, že veškeré prověřované osoby vzešly čistě ze vztahů s významnými dodavateli ČVUT, ve včerejším prohlášení pan rektor již mluví o „vytipování“ seznamu pracovníků a firem pro prošetření možného střetu zájmů. Tedy opět na minulém zasedání senátu lhal.

Pan rektor svaluje vinu za zveřejnění zvukových nahrávek na bývalé zaměstnance ČVUT, přičemž je prý toto v jejich zájmu. Rád bych mu připomenul, že veřejně se jako první o nahrávkách vyjádřil jeden z akademických senátorů, který dokonce přinejmenším na zasedání senátu vystupuje jako jeho příznivec.

Pan rektor také ve vyjádření podotýká, jak je složitá úloha rektora. Já mu ji jistě nezávidím. Ale stejně, jako já dnes a tady zastupuji více než tisíc členů akademické obce ČVUT, kteří za týden podepsali petici, stejně tak rektor zastupuje všechny členy akademické obce. Sám cítím, jak náročné je zastupovat jenom tisícovku lidí a běhá mi z toho mráz po zádech. Tím více se však snažím o to, abych ani jediného z nich svým zastupováním nijak nepoškodil. A pokud by se tak snad stalo, určitě bych na rozdíl od pana rektora neútočil na ty z nich, kteří by mi to vyčítali. Vůbec myslet si, že student organizuje shromáždění za rezignaci rektora své univerzity proto, aby „uchopil moc“, je bláznivé.

Když jsem pak dále četl výzvy ke klidu, společné práci, hledění kupředu a označování některých fakultních akademických senátů jako viníků současné tíživé situace, připadal jsem si jako v dobách, které jsem v této zemi sám nezažil, ale o kterých jsem slyšel spoustu vyprávění. O dobách, kdy komunistický totalitní režim pochopil, že se otrásá v základech.

Také nemohu opomenout, že stejný člověk, který loni v listopadu mluvil o aroganci moci a 22. listopadu na Albertově hlasitě volal po svobodě, nyní obviňuje děkany za to, že rozeslali informaci o tom, že se bude konat shromáždění. Jednoho z nich dokonce křivě. Zatímco Vaše prohlášení, pane rektore, staré ani ne 24 hodin jsme již mohli vidět snad všichni a všude.

Je mi líto, pane rektore prof. Konvalinko, že tomu tak je, ale ztratil jsem ve Vás důvěru a stydím se za Vás.

Dnes tu však nejsme proto, aby prof. Petr Konvalinka skončil ve funkci rektora. Jsme tu proto, aby ve funkci rektora skončil někdo, kdo svým vystupováním poškozuj pověst ČVUT, tedy nás všech. Jsme tu proto, abychom co nejdříve mohli mít rektora, který bude vzorem pro členy akademické obce, důstojným reprezentantem všech lidí na ČVUT a celé akademické sféry. Jsme tu proto, abychom ukázali, že akademické svobody mají smysl, že není třeba, aby vše vyřešily až policie a soudy, ale že akademická obec jako taková, potažmo samosprávné orgány, se spolehlivě postarají o řádný chod vysoké školy.

Děkuji Vám všem, že Vám není osud ČVUT lhostejný!